

**Westerly
Club
Nederland**

***Magazine
November 2018***

jaargang 41 aflevering 1

Westerly Club Magazine

Inhoud

<i>Van de voorzitter</i>	3
<i>Van de redactie</i>	4
<i>Najaarsbijeenkomst 2018</i>	5
<i>Hemelvaarttocht Noord 10-13 mei</i>	6
<i>Hemelvaart zuid 10-13 mei</i>	12
<i>Rondje Den Helder – Vlieland 8-10 juni</i>	14
<i>BBQ Noord 30 juni 2018</i>	16
<i>Bbq zuid 30 juni</i>	17
<i>Korte Engelandtocht 16-24 juni</i>	19
<i>Veel geleerd en veel genoten!</i>	22
<i>Familietocht 28/7 – 19/8</i>	29
<i>Rondje Den Helder – Vlieland 31/8 – 2/9</i>	25
<i>Garnalentocht 6-9/9</i>	26
<i>Voorntjestocht 15-16 september</i>	32
<i>Over schippers en scheepsnamen</i>	34
<i>Celebrating 50th Anniversary of the Centaur</i>	36
<i>Afsluitdijk Wadden Center</i>	37
<i>Oproep van de evenementen commissie van de WCN</i>	40
<i>Westerly Club Nederland Colofon</i>	41

Van de voorzitter

Beste WCN-leden,

Het zeilseizoen loopt ten einde. De een heeft zijn boot al uit het water terwijl de ander tot het laatst toe blijft varen. Voor ons was het een kort vaarseizoen. Oktober 2017 ging de 4 Life de loods in. Najaar, winter en voorjaar hebben we geklust. Het teakdek is verwijderd. Dit was een grote operatie want het teak lag in een elastische laag. Stukje bij beetje zijn de teakplankjes m.b.v. multitool en bijtels verwijderd. Daarna schuren en het dek repareren en schilderen. Tot slot hebben we het dek laten beleggen met permateak, een kunstteak die moeilijk is te onderscheiden van echt teak. Enkele stoppers en lijnen zijn vervangen, er is een 3 blads vaanstandschroef geplaatst, nieuwe lazy jacks en maindrop en we hebben aan weerszijde tussen twee scepters een mogelijkheid gecreeerd om het railingdraad weg te halen zodat een doorgang ontstaat.

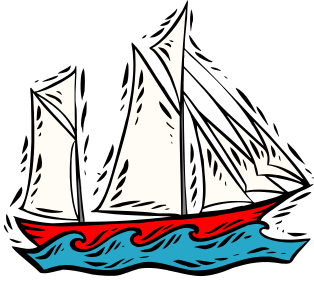
Er is hiermee veel tijd gemoeid. Beslag verwijderen, bekleding losprepareren en kastjes verwijderen om bij de ingelamineerde bouten van het beslag te kunnen komen. Vervolgens moet alles weer worden hersteld. Een ongelofelijke operatie maar het resultaat mag er zijn, een schip met een smoel wat goed zeilt en aanzienlijk rustiger vaart op de motor.

In juli gingen Anneke en ik op vakantie en zelfs toen moest er nog een relais van de ankerlier worden vervangen. We hebben drie weken kunnen zeilen en genoten van het fantastische weer. We hebben aan weinig activiteiten mee kunnen doen hopelijk volgend jaar meer.

Klussen is een hobby dus in die zin kwamen we goed aan onze trekken. Op een Westerly valt altijd wel wat te doen. Wellicht wil je voor het nieuwe vaarseizoen een aantal klussen oppakken. Als je ook hier van kunt genieten is er dubbele winst.

Het is leuk om je af en toe in te zetten voor onze club. Er komen verschillende vacatures: in het bestuur, de redactie van ons onvolprezen blad, techniek, website. Als je het leuk vindt om een tijdje actief te zijn nodigen we je van harte uit om ons dit te laten weten. Een club als de onze valt of staat met actieve leden. In de volgende nieuwsbrief meer hier over. Een goede 'rust' gewenst!

Auke Bos
Voorzitter

Van de redactie

Z

ээр gewaardeerde lezer,

Er waren best wel wat activiteiten binnen de Club dit jaar. En u leest over allemaal in dit nummer. Al is het maar dat de Bloesentocht niet door is gegaan (was het wind dat er geen bloesem meer te aan de stelen hing?). En de motortocht is ook niet doorgegaan (was het ook die wind ....?).

Wat verder achter ons ligt, is het volgende:

Sedert medio 2003 (16 jaar!) ligt het verschijnen van de WCN Magazines in mijn handen. Het is leuk om te doen en je hebt contact met een зээр groot aantal leden, die -al dan niet na wat druk- van hun ervaringen op allerlei Westerly-gebied konde doen. Daarvoor is (ook uit naam van u, lezer) alleen maar heel veel dank op zijn plaats.

Via mijn hand verschenen 29 uitgaves van het Magazine. In totaal heb ik 1132 pagina's (gemiddeld bijna 40 per Magazine) mogen verzamelen, begeleiden en samenbundelen. Ik heb in die jaren zelf 141 bijdragen mogen toevoegen aan de inhoud. Niet alleen maar om het aantal pagina's door 4 deelbaar te maken, maar ook omdat ik vond dat ik wat te vertellen had.

Maar er treedt wat verzadiging op. Graag zou ik een stapje terug willen doen, en een ander de gelegenheid willen geven de communicatie binnen de WCN de vorm te geven, die past bij het tijdsbeeld van nu, maar die ook nog steeds past bij de leden van nu.

Formeel is het Magazine de spreekbuis van het Bestuur. Dus gegadigden worden uitgenodigd zich derhalve bij het Bestuur te melden.

Bij mij mag het natuurlijk ook.

Denk er komende winter eens over na.

Tjerk Tjeerde
015-2614075
06-46051889
tjeerde@hetnet.nl

Najaarsbijeenkomst 2018

Uitnodiging najaarsbijeenkomst op zaterdag 24 november 2018 vanaf 13:00 tot 17:00 uur in de Hilt, Hasselaarlaan 1C, 3755 AV Eemnes, tel. nr. 035-5311887.

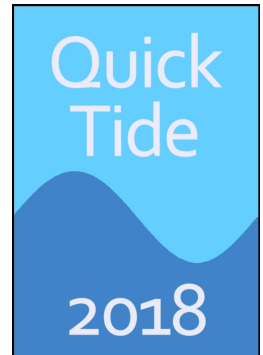
Beste mensen, we hebben sinds tijden weer een najaarsbijeenkomst.

Er wordt deze middag een workshop verzorgt door Wim Blankenstijn, de ontwerper van o.a. Quick Tide.

Hij zal ons meevoeren over het Wad en door alle onderdelen van Nautin, te weten Boeien, Quick Tide, Dieptestaat, Kortweer, BAZ en Actueel. Leden van de Westerly Club Nederland, die ook lid zijn van de Toerzeilers en/of de Wadvaarders hebben al toegang; zij kunnen inloggen op de app van Nautin. Het is iedereen aan te bevelen de app van Nautin te downloaden voor deze bijeenkomst, omdat Wim uitleg zal geven over de verschillende onderdelen. Dus smartphone meenemen! Wanneer men geen lid is van Toerzeilers of Wadvaarders, heeft men wel toegang tot de informatie, maar u kunt niet inloggen en u heeft geen toegang tot boeienposities en Quick Tide (updates). Wim gaat aan de hand van een demo Quick Tide toelichten. Uiteraard is dit programma ook geschikt voor de Zeeuwse wateren, het Duitse Wad en de Belgische kust. Men kan ook, liefst van tevoren, een vaarplan indienen: dit kan Wim dan uitwerken tijdens deze middag.

Wat kunt u verwachten deze middag?

- 13:00 uur, inloop met koffie, thee en water.
- 13.30 uur: globaal overzicht van de Wadden, getijstromen, geulen, banken en wantijen
- enkele routes bespreken (jullie vaarplan?)
- informatie die je nodig hebt op het Wad
- QuickTide demo
- overige producten van Nautin
- vanaf ongeveer 16:00 uur napraten

Het belooft een interessante middag te gaan worden, dus meld je aan. Dit kan per mail, vóór 17 november bij Sander Kaat, sckaat@zonnet.nl
De workshop is kosteloos en men kan gratis parkeren voor de deur!

Hartelijke groet,
Sander Kaat

Hemelvaarttocht Noord 10-13 mei.

Vaarschema

10 mei, Hindeloopen (Marina Hindeloopen) met steigerborrel,

11 mei, Hoorn (Buitenhaven) met Pot Luck,

12 mei, Urk, (Gemeentehaven) 's avonds restaurant de Boet met prijsuitreiking.

13 mei, thuishaven

Vooraf op de mail

Drie jaar geleden schreef ik dit stukje en had ik de droom dat we eens met 10 schepen op het Westerly Hemelvaartweekend zouden zijn. Het was dan wel niet het jaar erna, maar de droom is bijna uitgekomen. Acht schepen hebben zich voor Hindeloopen opgegeven en in Hoorn komt er nog één bij. Helaas heeft Imko een laddertje gebruikt, dat hem niet toestond zijn schip te prepareren. Een ongelukkige valpartij levert hem een operatie en tien weken twee maritiem blauwe gipsblokken op. Niet wat je in gedachten hebt, als je met je bootje bezig bent en aan het begin van het seizoen staat. Ik moet de droom nog maar even uitstellen. De collecte voor troostende bos bloemen vindt breed gehoor en uit de foto op de app spreekt toch enige vreugde van het clubgebeuren.

Lijst van deelnemers:

Arie Lorier met opstapper Rüdiger op de "Calidris" uit Kampen, Theo Scholman met 2 opstappers Bruno en Barbara op de "Big Wish2" uit Lelystad, Aletta en René v.d. Horst op de "Branwen Ferch Llyr" ook uit Lelystad, Frits en Krinka Bock met opstapper Dirk op de "Ienke" uit Stavoren, Klaas en Diny van Egmond op de "Wilde Gans" uit Stavoren, Ben en Frances Prins op de "Heron" uit Block van Kuffeler, Sander en Ineke Kaat op de "Indalo" uit Harlingen en ondergetekende Fred Norden en Janet Verbruggen op de "Ketch Laif" uit Workum; 8 boten met 18 opvarenden. Met recht 'Noord', want heel Noord Nederland is vertegenwoordigd.

Donderdag 10 mei 2018

Na 2 keer afwezigheid werd het tijd om mee te gaan met het Hemelvaartweekend van de Westerly Club. In de twee tussenliggende jaren hadden we een langere vakantie en kozen we in 2016 voor een week motorrijden in Schotland met B&B en sneeuwbuien. In 2017 voor een week motorrijden naar Land's End met tent en toebehoren. Zware keuzes met al die zomerhobby's. Met tien dagen rondrijden door Andalusië achter de rug hadden we nog net de gelegenheid om een weekend de boot schoon te maken, kastjes te schilderen en het schip op te tuigen. Drie daagjes werken en dan nodig maar weer een beetje vakantie houden.

De start in Hindeloopen is nèt te doen vanuit Workum. Het zeil is er niet uit geweest. Nou was dat ook niet zo nodig, want de reddingsdienst komt langs vliegen met blauw zwaailicht en de schepen stampen er op los. Vlaagjes vijf Bft maakt dat er forse golven voor de opening van Hindeloopen staan. Voor ons uit zwaaien een stuk of tien schepen hun masten heen en weer alsof ze hun kiel kwijt zijn.

Gelukkig had Sander het boxnummer nog doorgegeven, dus slaan we twee keer linksaf en ploffen met een wilde draai bij de steiger. Zo, dat was wel weer genoeg voor een eerste dag varen. We worden -net als 3 jaar geleden- hartelijk opgevangen door Sander en Ineke.

Een haring aan het staartje, zwemmend in de uitjes, vindt het juiste zee-gat en de rommelmarkt levert nieuwe bootschoentjes op.

Het is alsof we aan het virtuele elastiek zitten, want we moesten maar eens terug naar het schip. Niet gehaald. De borrel en hapjes zijn zojuist uitgesteld op het picknick bankje. Met 18 bemanningsleden kletsen we 3 uur in het Duits en Nederlands (en alles wat er tussenin zit) over van alles wat we eerder op zee en zoet beleefd hebben. Daarna wordt wederzijds de Longbow en Pentland met elkaar vergeleken en is iedereen blij met z'n eigen schip. Buitengaats zien we ijsschotsen met ijsberen voorbij drijven. De eersten beginnen al met houtblokken te sjouwen. Dat is het teken om lekker naar binnen te gaan om te eten en onze heerlijke Webasto aan te doen. Het leven aan boord van de "Ketch Laif" (mien laifje, mien laifje) is vurrukkulluk. Ik pak een oude hobby op; kopij produceren.

Ook de wedstrijdvoorbereiding komt op tafel, want morgen moet er naar Hoorn gevaren worden. Helaas hebben we te diep in het (donder)glasje huislikeur van Ameland gekeken en komt er van het bestuderen van koraalriffen, luchtdrukgebieden, kaaprondingen, oceaanoeversteken, weersberichten, zwenkkielstanden, het kiezen van de juiste Jib niets terecht. Als we toch maar niet zo'n aankomst als in Newport beleven; achteruit zeilen door de stroming en op 1

Westerly Club Nederland

minuut de winst van de 6000 mijl etappe door de vingers zien glippen. Je kunt het niet verzinnen van te voren. Zeilen is soms een drama. In verhouding zou onze etappe dan op een derde seconde beslist worden.

Vrijdag 11 mei 2018

Met moeite gaan de oogjes weer open om half negen. Lekker douchen en koffie bij de briefing aan boord van de "lenke" maakt het leven een stuk aangenamer. De wind is gaan liggen en het zonnetje is heerlijk. Sander en Ineke gaan vooruit om op tijd in Hoorn te zijn. Het eerste schip moet voor 3 uur aanwezig zijn omdat de havenmeester er te veel werk aan heeft om 30 meter kade vrij te houden. Gezien de te varen afstand besluiten we ook meteen maar te vertrekken en even voor tien uur hebben we alle zeil staan en kunnen we gemakkelijk richting Stavoren. Daarna is de koers pal zuid en wordt het lastiger. Twee uur later maakt een simpele rekensom met als thema "borrelen in Hoorn om een uur of vier" en "het is hier best fris in de wind in de schaduw van de buiskap" dat we de motor aanzwengelen en het laatste uur naar Enkhuizen pal in de wind op varen. Later horen we dat de anderen vrijwel dezelfde overweging gemaakt hebben. Kruisen ging niet echt voortvarend meer. Leve de verbrandingsmotor.

Om de hoek bij het Zuiderzee museum genieten we van het mooie uitzicht op Enkhuizen en dan bakboord uit het naviduct in. Heerlijk warm uit de wind. Het laatste stuk kunnen we best ruime wind zeilen (het is zuidoost), ware het niet dat het vrijwel windstil wordt, we nog 1,5 uur over hebben en het borrelen in gevaar komt. Doorstomen maar. Het lukt precies. Net na vieren tuffen we door de ondiepe buitenhaven en door het smalle gaatje van de keersluis naar de binnenhaven. Op het afgezette stukje kade past onze 10 meter precies tussen de twee andere schepen.

We wandelen een uurtje door het dorp, doen boodschapjes en vangen zoon en schoondochter op. Nog 13 weken te gaan voor hun eerste kindje is een vrolijk vooruitzicht voor ons allemaal. Op de boot kletsen we twee uur bij in de heerlijke avondzon. Ondertussen kleuren we nog een beetje bij, want dat was haast te weinig vandaag (maar niet heus).

Om zeven uur schuiven de 18 bemanningsleden aan wal en worden de pannetjes met eten bij elkaar gezet. Zo te zien gaan we niet verhongeren. Er staat een prachtig buffet. We zitten heerlijk in de zon en we genieten met volle teugen. Het klapstuk komt aan het eind. Theo takelt zijn 4,5 kilogram Toblerone aan wal. Met een brandweerbijl worden twee puntjes afgekapt, die vervolgens in heel wat stukjes gedeeld moeten worden. Dit is overigens meer dan genoeg om iedereen tot stilte te krijgen. Om een uur of tien gaat de eerste onder zeil en langzamerhand de rest ook. Een kleine selectie blijft nog wat drankjes opmaken. Het is weer mooi geweest. Wat een heerlijke dag. Morgen naar Urk. Truste.

Zaterdag 12 mei 2018

Na de koffie en palaver op de Westerly-steiger gooien de twee schepen naast ons al los. Hoewel we geen haast hadden, willen de 2 bootjes voor ons ook weg. Op het derde bootje zijn de gordijnen nog dicht en wordt niet gereageerd. Nadat wij afvaren, wordt de tobbe al slapend versleept en komt alles weer goed. Het is heerlijk rustig in de bomvolle haven, dus we varen uit op z'n aller langzaamst. Buiten gaat de GPS aan en tuffen we 1,5 uur tegen de wind in naar het naviduct. Met 4 Westerly's schutten we naar het centimeters hoger gelegen IJsselmeer. Hoewel we al in de binnenbocht en buiten de rode boei varen, vindt een schipper van een 12 meter jacht dat hij tussen Theo en ons door kan. Dat ik daardoor wat dicht naar de stenen dam moet uitwijken, vind hij niet belangrijk, dus vraag ik maar even of hij zeker weet dat ik niet aan de grond loop. Abrupt gaat het gas eraf, waaruit ik opmaak dat hij het niet zeker weet. We gaan zonder schade en in vrede ons weegs.

De tocht over het IJsselmeer is een tikje saai. 2 uur motor en geen zuchtje wind. De muggen nemen het schip over, maar een half uurtje voor Urk steekt een beetje wind op en zijn ze allemaal weer weg. Er staat een vrouw met een hondje op de kade te zwaaien (Krinka), ze vangt lijntjes op en we liggen weer met het kluitje bij

elkaar. Vanwege de zuidoosten wind een tikje te klotsen, maar zo gebeurt er tenminste wat.

Het boekje “Ontdek Urk” geeft als bijzonderheid “de Ginkiestocht”, dus wandelen we door de steegjes en zien geschiedenis van toen Urk nog een eiland was. Een harinkie onderweg brengt ons mooi op tijd terug om het zonnescherm op te zetten en te borrelen in de hitte van de kuip.

Tegen half zeven verzamelt het gezelschap zich in smoking en baljurk op de kade. Ze pantoffelen naar de Boet, alwaar we de hele avond in de watten gelegd worden. Ondanks wat geschuif met vlees- en vis-(voor)gerechten is het een feest voor de smaakpapillen. Formeel drie gangen, maar bij acht ben ik de tel kwijt geraakt. De amuses tussendoor maken het tot een culinair festijn.

Vlak voor het dessert naar het spannendste hoogtepunt van het weekend: de prijsuitreiking. Wat moet je als organisator als er geen wind staat en wedstrijdzeilen een soort van slakkenrace wordt. Je kunt er ook moeilijk een speedbotenrace van maken. Maar Sander lost het fantastisch op. Volkomen subjectief wordt diverse redenen verzonnen waarom een schip een prijs zou moeten winnen. Ben en Francis winnen de derde prijs omdat ze nog nooit eerder iets gewonnen hebben (Ben zat altijd in de organisatie). Volkomen terecht! Alletta en Rene winnen de tweede prijs omdat ze de mooiste belettering op het schip hebben. Volkomen terecht! Tsjja, en dan de eerste prijs; het worden Klaas en Diny omdat ze het kleinste schip in de aanwezige Westerly-vloot zijn. Volkomen terecht! Maar het feest is nog niet voorbij. Er is een gelegheidsprijs; de Middenprijs. Dirk heeft uit speciaal hout een soort van Paaseiland hoofd gemaakt, wat tevens een brillenstander is. De bijbehorende bril past er zo op dat het standbeeld goed zicht door de bril heeft. De bril bevat 2 led lampjes. Het is een houd-koers-lees-kaart-bril en Theo wint hem. Volkomen terecht! Het is nog niet gedaan. Sander heeft op advies van bedenker Dirk, een Lame-Duck wisselprijs in het leven geroepen. Een superkitsch breekbaar wit aardewerken eendje met gouden koppie op een plankje. Deze prijs gaat ook naar Klaas en Diny, omdat ze de meest originele en langste route tussen Hoorn en Urk gevaren hebben (via Lelystad ipv via Enkhuizen). Er zit echter een verhaal aan vast. Het is een wisselprijs: je vraagt je af wat iedereen uit gaat halen om hem een jaar lang thuis te hebben. Binnen een paar minuten dienen zich al liefhebbers aan en blijkt het nu al de meest begeerde prijs binnen de club te zijn. Ook de stommiteiten die je uit moet halen om hem te winnen stapelen zich op (want er moet elk jaar getopt worden natuurlijk). Mocht het zo zijn dat je de prijs drie keer wint, dan moet je een jaar lang met een Duitse vlag varen. Best spannend wie de eerste wordt die hem drie keer wint (en wat dat schip daarvoor

gedaan heeft). Dit alles kan natuurlijk iets te maken hebben met dat het diner in ver gevorderde staat is. Dan is er nog een beeldje van een afzichtelijke poedel, juist de poedelprijs. Uiteraard gaat die naar Imko, omdat hij onfortuinlijk thuis zit. Volkomen terecht!

Iedereen krijgt ook nog een herinneringsmedaille. Theo reikt Sander en Ineke drie flesjes met lekkers uit voor de organisatie. De collecte hiervoor vond ook breed gehoor. Volkomen terecht! En dan is de prijsuitreiking toch echt ten einde. We worden nog één ronde verwend met het toetje en dan is het gedaan. We nemen afscheid van Sander en Ineke. Zij vertrekken morgen vroeg voor flink wat uurtjes naar Harlingen en de weersvoorspelling voor de middag is nogal onbestendig. Dik honderd euro lichter paraderen we rond de haven in de lauwe nacht en rollen in bed. Wat een heerlijk avond.

Zondag 13 mei 2018

De wekker gaat me eigenlijk iets te vroeg, maar de koffie om negen uur bij Theo lonkt. Het overgebleven gezelschap keuvelt nog wat en dan gooit de één na de ander af van de kade. Wij kiezen voor Lemmer. Met het onweer in het vooruitzicht (wellicht hagelstenen) heb ik liever wat mogelijkheden om even aan te leggen. Direct buiten Urk begint het al te betrekken, maar het blijkt een schampschot. Ik laveer tussen de windmolens door tot de aalscholverkolonie op de stenendam in de knik van de NO-polder. In de sluis bij Lemmer is het heerlijk zonnig, zo ook door Sloten en Woudsend. Tijd niet geweest, dus leuk om even door te varen. Nog een laatste rechte stuk over het Heegermeer en daarna de Yntemasloot. We voelen de eerste spatjes tijdens het tanken. Snel de huikjes erom en bootje in de box. Klaar voor volgend weekend naar de Wadden. Heerlijk vooruitzicht. Evenals Hemelvaart volgend jaar.

Epiloog

Ideetjes voor volgend seizoen? We hadden de bijboot nog in de slaapcabine liggen, maar die had ook beschikbaar gesteld kunnen worden voor twee opstappers. Dit vergroot het aantal zielen en u kent het spreekwoord. Ook het feit dat de "Calidris" zich alleen in Hindeloopen en Hoorn in het gezelschap voegde, zou schippers kunnen inspireren daar waar mogelijk aan te sluiten, indien ze niet het hele weekend mee zouden kunnen. En natuurlijk de droom van de 10 Westerly's.

Namens Janet, groet Fred ("Ketch Laif", Workum)

Hemelvaart zuid 10-13 mei

“ t Is weer voorbij die mooie zomer. Die zomer die begon zowat in mei..... “

“ Nanana nananaaaa, nanana na nanana “

Tja, en daar zit je dan. De WCN organiseert een bbq, je gaat er naar toe (per boot zelfs) en dan vergeet je iemand te vragen erover te schrijven ....!? Nou, niet echt dus.

Maar na alle eindeloze weken en weekenden op de boot, 2x naar Engeland, de eigen vakantie en wat je al niet meer kan doen met een boot, terwijl de zon schijnt, kom je er toch achter, dat je een beroep op het collectieve geheugen moet doen om nog enigszins een waarheidsgetrouwe weergave van een prima weekend op papier te krijgen.

Het oorspronkelijk plan voorzag in het aanlopen van St. Annaland. Drie schepen meldden zich daar: de Conway “Dionysia” (capt. Tromp), de Hanse “BRies” (capt. Riesenkamp) en de Conway “Members Only” (capt. Tjeerde).

De steigerborrel werd gemakshalve aan boord gehouden, want daar kon je zitten. Een borreltje, een hapje eten tussendoor, een praatje, en de avond was zo om.

De volgende dag reisden de drie passanten op hun gemakje richting de Zeelandbrug. Weinig wind, het leek wat op dobberen, maar we hadden stroom mee. En de Zeelandbrug ging nog open ook, zodat we gedrieën in de 2^e helft van de middag in Colijnsplaat van onze gereserveerde boxen gebruik konden maken. Veel anders dan maar weer een borreltje tot ons nemen was er niet te doen, want voor de gezamenlijke dis was de Bistro “Zeelandia” afgehuurd.

Naarmate de etenstijd naderde, liepen de drie schepen vol met gasten, die de auto boven de boot hadden verkozen als vervoermiddel. Maar met een beetje fantasie herkenden we in al het blik toch de “Horus” (capt. Pyckevet), de “Walvis” (capt. Doelman), de “Ginger” (capt. Versluis), de “Windekind” (capt. Tanis, of was Goedegeburen de baas?), en de WOA-vertegenwoordiger “Sanddollar” (capt. Jones, maar oh nee, geen WOA meer, want het is een HR. Desondanks een gewaardeerde Westerly-kennis van oudsher.).

Gelukkig verliep de avond in de Bistro traag, want het voordeel was dat we ontzettend lang van elkaars aangename aanwezigheid konden genieten.

Tenminste, dat vond ik.

Nadat de blikken Westerly's hun koers op de verschillende thuisbases hadden ingesteld, was het ook voor de blijde achterblijvers (die hadden hun kooi nabij) tijd om het hoofd neder te vlijen.

Als je nu dacht lekker lang te kunnen slapen, dan bleek dat een misvatting. Want reeds de volgende morgen (ruim na elven) dienden we ons te melden aan boord van de "BRies", alwaar de bemanning ons(!) fêteerden met het heuglijke feit dat zij(!) –zeer kort daarvoor- een onnoemelijk aantal jaren (rond getal, door 5, of zelfs door 10 deelbaar) in de echt verbonden waren.

We werden gelaafd met sloten koffie en bergen taart. Een klein oponthoud in de laving ontstond, toen een Duitse vaste ligplaatshouder op basis van die 2 argumenten meende méér recht te hebben op de waterslang, die zij gebruikte om hun schip grondig en langdurig te soppen, wassen, poetsen en schoonmaken, terwijl de "Dionysia" graag haar watertank wilde bijvullen (6 minuten werk). Cor heeft de confrontatie gewonnen.

Nu was het oorspronkelijk plan om gedrieën de Oosterschelde in NO-richting af te kruisen, teneinde in Bruinisse nog een gezamenlijke avond te hebben. Echter de "BRies" moest W, de "Dionysia" moest Z en de "Members Only" moest ZO. Zo kwam het dat er besloten werd Bruinisse te laten voor wat het was.

Dus kwam er 's middags een eind aan het samenzijn. Niet geheel zoals gepland, maar we hadden de Hemelvaartsdag zèlf in ieder geval met een goede groep meegemaakt in prima sfeer.

Opdat de Evenementencommissie het Hemelvaarts-gebeuren volgend jaar weer een plaats op de agenda wil geven! Ergens eind mei lijkt me mooi.

Bedankt voor het voorwerk, Willem.

Tjerk Tjeerde
"Members Only"

Rondje Den Helder – Vlieland 8-10 juni

Het rondje Den Helder via het Molengat en de Eierlandse Gronden naar Vlieland. Het is altijd maar afwachten of we het werkelijk gaan doen. Het tij was gunstig en we waren vol goede moed. In ieder geval waren er 3 boten aangemeld, eentje meer dan vorig jaar.

De deelnemers deze keer; de “Big Wish2”, Corry en Theo Scholman met opstapper Alfred Pasma, en de “Branwen Ferch Llyr” met aan boord Alletta en René van de Horst en als derde de “Indalo” met Sander en Ineke Kaat.

Om in ieder geval op een redelijke tijd in Den Helder aan te komen, waren Ineke en ik op donderdagavond na werktijd vertrokken. Het plan was op het Wad te overnachten. Er stond niet veel wind maar het tij was goed, we konden heerlijk zeilen. Om 22:50 uur hebben we het anker uitgegooid en zijn na een lekker drankje gaan slapen. De volgende ochtend, nadat we waren uitgeslapen, bleek het mistig te zijn en daarna volgde een regenbui. Eerst maar even ontbijten. Toen we om 13:00 uur in de KMJC aankwamen, was het weer droog en er kwam zelfs een zonnetje te voorschijn.

We kregen 3 boxen bij elkaar aangewezen en in de loop van de middag kwamen de “Big Wish2” en de “Branwen Ferch Llyr” samen aan en waren we compleet. Na de welkomstborrel op de “Big Wish2” zijn we richting het clubhuis gegaan dat gerund wordt door Ben en Diaan. Zij hebben ons voorzien van een voortreffelijk “Blauwe Hap”. Nadat we onze buikjes gevuld hadden, zijn we in onze bedden gedoken en gaan slapen.

De volgende dag palaver! Wat gaan we doen? Het tij was goed, maar de wind draaide naar Noord, 4 Bft. met af toe een 5. Helaas met noorderwind kom je niet binnen de tijd van het tij op Vlieland aan oftewel heb je niet alleen de wind maar ook behoorlijke stroom tegen.

Net als vorig jaar besloten we naar Oudeschild op Texel te gaan. Toen we daar, nadat we een paar uur hadden gelaveerd (er werd zelfs vanuit de Kustwacht omgeroepen dat het laveren wel iets moet opleveren en je niet eindeloos voor de Marinehaven moet blijven hangen; was niet voor ons bestemd, hoor), aankwamen op Texel brak de zon door en was het 23 graden.

We hebben eerst Oudeschild maar weer eens met een bezoek vereerd: winkeltjes, visjes gegeten en heerlijk op een terrasje gezeten met de nodige drankjes.

Terug in de haven hebben we de verschillende BBQ's en Cobbs op de daarvoor bestemde plaats aangestoken en aldaar de avond doorgebracht met eten, drinken, muziek en sterke verhalen.

De volgende ochtend nog een kopje koffie tot besluit en daarna huiswaarts of nog even genieten van het varen. Het was gezellig, maar niet het rondje geworden dat we wilden varen. We hebben nog een herkansing in augustus van dit jaar. Tot nu toe is het alleen in 2016 gelukt. We houden de moed erin.

Sander en Ineke Kaat
"Indalo"

BBQ Noord 30 juni 2018

Aanwezig:

Fam. d' Aulnis Bourouijl met de "Windhondt" (met dt), 1 persoon

Fam. v.d. Wal met de "Pollebol", 3 personen waaronder het erelid Elly

Fam. v.d. Horst met de "Branwen Ferch Llyr", 2 personen

Fam. Pont met de "Pollebol 3" (naam klopt: "Pollebol 3"!), 3 personen.

Fam. Bos/Buizer met de "4 Life", 4 personen

Fam. Scholman met de "Big Wish2", 3 personen

Fam. Oolbekkink met de "Viva la Vida", 2 personen

Zaterdag 30 juni vond weer de jaarlijks BBQ van de afdeling Noord plaats. Dit weekend was Enkhuizen en dan met name de Buyshaven het trefpunt van de Westerly Club.

Voor ons was dit een extra leuke happening want ..... na maanden schuren, plamuren, schilderen en andere klussen lag de "Viva La Vida" eindelijk weer in het water en was dit het eerste tochtje van het vaarseizoen.

In totaal 6 schepen waren aanwezig en 's middags werd vast begonnen met borrelen aan boord bij Aletta en René. Zij genoten inmiddels al van een heerlijke vakantie met geweldige weer.

Later kwamen er nog een aantal voor ons nieuwe gezichten bij en werd gang gemaakt richting "de Kombuys", waar Theo de BBQ probeerde aan de praat te krijgen en we met zijn allen konden beginnen om de lekkere spiesjes en stukjes vlees te roosteren.

Gelukkig had iedereen nog heerlijke salades en sausen meegenomen, waardoor er een ruime keuze was uit allerlei verschillende gerechtjes.

De weergoden waren ons goed gezind het was een prachtige avond, hierdoor konden we tot in de kleine uurtjes bij elkaar zitten en heerlijk bijkletsen en wijntjes drinken.

Na een korte nacht gingen we allemaal aan de koffie: dit jaar was het een slimme zet om dit bij “de Kombuys” te doen, zodat iedereen goed kon zitten en we rustig een kop koffie konden drinken. Toen we afscheid hadden genomen, ging iedereen weer richting huis of verder met de vakantie.

We willen de organisatie bedanken voor weer een erg gezellig weekend.

Edwin en Lidy Oolbekkink.

“Viva la Vida”

Bbq zuid 30 juni

De WCN BBQ in Zuid was ditmaal relatief laat in het voorseizoen, maar is toch weer uitgelopen op een gezellig samenzijn van WCN leden en enkele Engelse gasten.

De BBQ vond ditmaal plaats in het gezellige haventje van Burghsluis waar Jaap Riesenkamp geregeld had, dat we gebruik konden maken van de BBQ voorzieningen van de Watersportvereniging Burghsluis.

De deelnemers aan het evenement zijn op een aantal verschillende manieren gekomen. Twee boten, de “VANADIS” met Casper de Lange en de “BRies” met Jaap en Ike Riesenkamp, hebben Burghsluis als thuishaven, zodat het voor hen een thuiswedstrijd betrof, waarvoor weinig gevaren hoefde te worden, en de moeilijkheidsgraad van aanwezigheid alleen door de verkeersdrukke bepaald werd.

De “WINDEKIND” met Wini & Kees Goedegebure en de “WALVIS” met Willem & Pietske Doelman zijn op eigen kiel naar Burghsluis gekomen, evenals de Engelse WOA gasten Wally Riley, Lesley, Kay en Naomi uit Ipswich die, op vakantie in Nederland, met de “RAMOTH” gekomen waren.

Westerly Club Nederland

Verder werd nog aan de BBQ deelgenomen door Gerard & Gina Versluis en nog wat later op de avond door Coen & Simone Bouwmeester, die per auto naar het evenement gekomen waren.

De BBQ plaats van de WV Burghsluis bestond uit een mooi beschut, maar door de prachtige weersomstandigheden erg dor grasveld met een vaste BBQ en tafel. Na het starten van een mooi houtskoolvuurtje kon een ieder naar hartenlust de meegebracht lekkernijen bakken en braden.

Er waren voldoende drankjes aanwezig om het een en ander waar nodig af te blussen en in spraakwater te voorzien, wat uitermate gezellig verliep.

Het hoeft geen verder betoog dat naarmate de voorraden slonken de verhalen geanimeerder werden.

Nadat het bak- en braadwerk beëindigd was, werd de haard gebruikt om een gezellig kampvuur te huisvesten, dat tot laat goed brandende werd gehouden door Casper.

Van de Engelse gasten bleek dat Wally en Lesley redelijk Nederlands verstonden, zij hadden hier vroeger 4 jaar gewoond en hun kinderen op school gehad.

Uiteindelijk werd er opgebroken en afgeruimd waarna de deelnemers voldaan hun respectievelijke kooien aan boord opzochten, dan wel met de auto weer huiswaarts keerden.

De volgende ochtend werd na het uitslapen afscheid genomen van de bemanningen, die er overnacht hadden en werd door "RAMOTH", de "WALVIS" en later de "WINDEKIND" weer het ruime sop gekozen, en kon ieder terugkijken op een gezellige BBQ onder prachtige weersomstandigheden.

Willem Doelman
Westerly Renown "WALVIS"

Korte Engelandtocht 16-24 juni

Begin dit jaar leek het niet alsof er veel animo was voor een directe oversteek naar de Engelse oostkust. Maar dat kan niet, want de WCN had de tocht wel in haar programma opgenomen, dus er moest toch minimaal één boot oversteken ...! Om verschillende redenen was ik er niet klaar voor om met onze Conway "Members Only" de tocht te ondernemen. Was er dan niemand anders?

Uiteindelijk kwam er één inschrijving: de Oceanranger "Ginger" van Gerard en Gina Versluis. En ik mocht me gelukkig prijzen uitgenodigd te worden om als bemanning aan te monstere. Bij die ene aanmelding bleef het.

Anders dan varen met 2, 3 of méér boten, waarbij min of meer strakke afspraken gemaakt moeten worden met de andere schippers en bemanningen, geeft varen in je eentje de gelegenheid om de planning van minuut tot minuut aan te passen.

Het oorspronkelijk plan voorzag in het op vrijdag overbruggen van de afstand van Numansdorp naar Stellendam, en dan op zaterdag tijdens de oversteek alvast te oefenen in het Engels. Op zondag zouden wij dan ons beider geliefde echtgenotes in Harwich oppikken, daar zij –om moverende redenen- eerst op die dag gelegenheid hadden om per ferry over te steken.

Er zijn een paar vaste componenten onderdeel van zo'n reis van een week. De boot, boodschappen, bemanning. Die had Gerard allemaal onder controle. Eén component laat zich lastiger sturen: het weer.

Gerard en ik vinden zeilen wel leuk. Het mag ook best wel een beetje waaien, en het mag ook wel wat langer duren. Maar bij Bft.5 ("possibly increasing") tegen en 20 uur te gaan zijn onze grenzen op zee wel overschreden. Dan kun je een dag wachten. Wat je óók kan doen, is een dag éérder gaan!

Ik heb de tijd, en Gerard de gelegenheid. Dus de beslissing om een dag eerder te gaan, raakte niet de boot. En ook niet de bemanning. Ook geen andere schippers en bemanningen. Alleen de boodschappen moesten nu even in allerijl gedaan worden.

Kort en goed: op donderdag vertrokken we uit Numansdorp, troffen gelukkig een draaiende Haringvlietbrug, en een vrije meerboei nabij Stellendam. Dit alles met een straffe NW-wind, dezelfde omstandigheden als voor twee dagen later verwacht werden.

Vrijdag de wekker op 06:00u, nog even overboord om het log gangbaar te maken. Je wilt wel weten of de gevaren afstanden volgens verschillende instrumenten met elkaar overeenkomen.

Westerly Club Nederland

Het voordeel van motoren bij weinig wind is, dat je strakke rechte lijnen kan sturen. Per definitie de kortste weg, even los van hoe je met stroom omgaat. Met een gemiddelde van tegen de 6 knopen slingerden we dus met weinig wind en een vlakke zee tussen de windmolenparken door en passeerden we de shippinglanes op relaxte wijze. Hoewel ... Toen we de zw/no-shippinglane invoeren, verzeilden we in een mistbank, terwijl de AIS dat een goede reden vond om uit te vallen. Een paar mijl verder hadden we 'm weer aan de gang. We wisten toen hoe het werkte, dus konden we, toen we begonnen aan de no/zw-shippinglane, dezelfde truc uithalen, toen er nog steeds mist was en de AIS zich daar weer aan stoorde. Na de lanes verdween de mist, en de AIS is de rest van de tocht blijven werken.

Dat zag ook de bemanning van het Sunk Centre, een rotonde aan de noordelijke kant van de Thames Estuary, waarna je kunt kiezen hoe je Harwich aan gaat lopen. Onze bewegingen leken niet helemaal duidelijk, en daar werd dan ook zeer geïnteresseerd naar geïnformeerd. Op de kaart zien de geulen er allemaal logisch uit, in de praktijk zie je echter alleen een verschrikkelijke hoop water met hier en daar een tonnetje. Ongezien doe je daar niets.

Uiteindelijk bereikten we de River Orwell, en hebben ons via de River Stour bij Shotley Marina naar binnen laten schutten. Een enerverende dag was om, en het was inmiddels donker.

De volgende dag zijn we verkast naar Ipswich. En we verbaasden ons over de forse hoeveelheid wind, ondanks dat we op een behoorlijk beschutte River Orwell voeren. We prijzen ons gelukkig de tussendag als oversteekdag te hebben gekozen.

Stevige middagdut gedaan, en in Ipswich rondgeslenterd.

Zondag kregen we bezoek van een WOA-lid, die graag –en langdurig- de Oceanranger bekeek en talloze foto's maakte van zaken, die hij op zijn eigen Westerly nog wilde aanpassen. 's Avonds kwamen onze dames, die door een ander WOA-lid bereidwillig bij de pont in Harwich waren opgepikt, aan boord.

De navolgende dagen hebben we ontspannen rondgevaren.

De Tide Mill Yacht Harbour in Woodbridge aan de River Deben. Het naderde aan springtij, dus water zat boven de balk, en we lunchten daar met weer 2 andere WOA-leden.

Diep in de River Stour werd ons een mooringbuoy aangeraden: hoe je aan zo'n ding vast moet maken, is een heel gevecht, maar een nacht met zwoel weer op een stromende rivier is een aanrader. Tot de stroom omdraait (niet de wind!), en je 's nachts je bed uit moet om te voorkomen dat de boot het restant nacht probeert om de boei te overvaren.

Tijd voor een extensieve winkeldag, dus terug naar Ipswich. Een bezoek aan de lokale brouwerij is zeker de moeite waard.

Via het krekengebied Walton Backwaters gaf Titchmarsh Marina de gelegenheid voor een lange wandeling aan de kust.

Dat we bij de aanloop nog even vastzaten, bewijst weer dat je –behoudens de omgeving- ook voortdurend een oog moet houden op stroming en diepte. Dan is het inmiddels donderdag, en vraagt de voorbereiding voor de terugreis aandacht.

Maar het weer, hè, het weer! De voorbije dagen waren mooi en zonnig, maar ook met de nodige wind. En hadden we hetzelfde dilemma als op de heenweg. Behoorlijk wat wind –weliswaar achterin-, maar ook nog een redelijk staande zee.

Zo kozen we voor een dagje extra om de zee wat te laten afvlakken. Dus gingen we vrijdag – onze oorspronkelijk geplande retourdag- weer terug naar Shotley Marina, en zeilden we eerst op zaterdag weer terug naar Stellendam. Motorend met zeilondersteuning, of –zo u wilt- zeilend met motorondersteuning werd ook dit weer een aangename strakke tocht.

Zoals ik eerder al zei, Gerard en ik vinden zeilen wel leuk. Met name het ronddarren op de Engelse oostkust kan ons buitengewoon bekoren. De overtocht echter zien we graag zo kort en comfortabel mogelijk. En met een beetje flexibiliteit in tijd (een dagje eerder weg, en een dagje later terug) is dat ons dit jaar gelukt. Eigenlijk een tochtje voor mensen, die het op hun gemak eens hadden willen proberen. Iets voor u, volgend jaar?

Ik heb een prima week gevaren. Met dank aan Gerard en Gina voor hun gastvrijheid.

Tjerk Tjeerde

Veel geleerd en veel genoten!

Twee weekendopties vervielen doordat de wind te hard was (met 4-5 bft) of uit de verkeerde richting kwam (Z – ZO); het weekend van 13 – 15 juli kon het doorgaan: de oefening droogvallen, onder het nauwgezet en hartelijk toezien van Fred en Janet van de “Ketch Laif”. Donderdag kwam het woord: we gaan!

Be careful what you wish for: de thuishaven van de “Windhondt” is de Buyshaven in Enkhuizen. De wind was N2-3, en wilden mijn vaste maat en levenspartner Janneke en ik ons tijdig op de afgesproken vrijdagavond melden aan de zeezijde van de Lorentzsluizen, was laveren geen optie. We konden bovendien pas om 14:00 vertrekken. Dus op de motor naar Kornwerderzand gevaren en netjes door de sluis en brug op weg naar de lange wachtsteiger aan de noordkant om 20:00 uur. MAAR daar klonk het luid en hinderlijk door de toeter: “Gelieve door te varen naar Harlingen, u kunt hier NIET afmeren of overnachten!” Via de marifoon hoorde ik van de sluiswachter dat we werkelijk moesten vertrekken, omdat er “grote schepen” kwamen die voorrang kregen aan de wachtsteiger voor de nacht. Wat nu? Had ik Freds mobiele nummer maar genoteerd: de “Ketch Laif” was nog nergens te bekennen.

Gelukkig was er wel een WCN ledenlijst 2013 aan boord, en daardoor kreeg ik Janet aan de telefoon. Fred piekerde er kennelijk niet over om door te varen naar Harlingen, ha nee! Of de “Windhondt” dan maar weer zuidwaarts kwam; dan overnachtten we wel voor anker in het IJsselmeer. En overigens: vaste maten Jeroen en Hilda hadden voor zes man gekookt terwijl ze maar met hun vieren aan boord waren, dus pronto terug door de sluis: wij werden verwacht voor de bami!

Dat is nog eens kennismaken 😊. We gingen toch niet voor anker, maar voeren achter de “Ketch Laif” aan (dat zou het hele weekend de aanpak blijven) door tot de steiger van het hypermoderne Afsluitdijk Wadden Center, waar een viertal boxen zijn aangelegd voor bezoekers. Daar mochten we vast evenmin overnachten, maar het museum was al dicht en wij hadden honger! Gezellig en lekker was dat. De bami ging op, dito onze wijn en meloen. Geen taal of teken van Het Gezag.

Zaterdag vroeg heerlijk gezwommen, tot mijn zwager Jaap over de dijk heen erbij kwam. Daarna snel weer geschut en via het wantij van het Zuidostrak het Inschot in. Tuf tuf tuf, helemaal tot aan het Franse Gaatje, en toen ging het gebeuren: mijn eerste keer droogvallen sinds een halve eeuw geleden, toen ik nog op de Westerly Nimrod van mijn ouders meevoer langs de kusten van alle landen, die ik de

komende jaren (wensen mag toch?) weer met mijn Centaur wil bezeilen. Spannend: zou mijn Fortress 16 anker volstaan op stroom en bij kerend tij? Hoe kreeg ik de "Windhondt" rustig aan de grond? Mijn NASA dieptemeter begint al te gillen zodra de 1,5 m richting 1 m diepte gaat ... Ik had Fred van huis uit al de oren

van het hoofd gemaild, maar hij kwam nu gewoon langsij en gaf instructies: even wachten tot de "Ketch Laif" zou liggen, dan 50 meter verderop kalmpjes aan de vaargeul uit en naar de Richel toe varen. Schuiven tot je grond raakt. Motor pas uit als je zeker weet dat je vast ligt. En pas op voor de eerste stoot op het zand, je verliest gauw je evenwicht, al vaar je rustig aan.

Het verliep exact zoals Fred voorschreef; mijn anker haakten we op 1 meter water met 12 meter ketting richting vaargeul met de vleugels vast in het zachte zand. En toen was het zonnen, zwemmen, kijken en luisteren op de steeds nog groeiende vlakke om ons heen. Er schoven later twee patbodems het zand op in onze buurt, er liep een scherp kieljachtje vast en viel om, en langzaam verstormde het gegorgel van de stroom en was het stil. Met ons allen maakten we de wandeltocht over het wad naar het observatiehuisje van Natuurmonumenten, we aten aan boord van de "Windhondt", en toen de vloed terugkeerde voeren we op de motor via het Franse Gaatje naar de "rode" prikken noordwaarts naar de Vliesloot.

Onderweg liep de "Ketch Laif" aan de grond! Fred drong aan dat ik (met tien centimeter minder diepgang) doorvoer en alvast een plekje ging zoeken om droog te vallen voor de nacht. Al was mijn jeugdherinnering behoorlijk opgefrist tijdens de oefening op de Richel, dit -met het vallen van de nacht in een spectaculaire zonsondergang- leek mij toch behoorlijk spannend. Maar Fred stelde me gerust: hij zou met een kwartiertje zeker loskomen. Monter voorwaarts dan maar, en ik kroop hem voorzichtig voorbij.

Onder Vlieland had ik al een vorige zomer voor anker overnacht, maar van droogvallen was het nog niet gekomen. Volgens de kaart moet dit ten zuiden van de Vuurtoren op het duin redelijk vlak en vlot kunnen, en Janneke liet het anker zakken zodra we nog 1 meter water onder de kielen hadden. De stroom stond flink door, en later, toen de "Ketch Laif" uit het donker langsij kwam, ried Fred ons aan

Westerly Club Nederland

hem te volgen naar een rustiger plek iets meer richting de veerhaven. Ten derde male die dag haalde Janneke het anker op en schoof ik achter de tweemaster aan. Op de aangewezen plek wachtte een onaangename verrassing: zij kon geen bodem voelen bij het uitvieren van het anker. Mijn navigatie apparatuur was al uitgeschakeld, maar een handig ouderwets peillood bracht uitkomst: er stond nog 3 meter water op die plek! Ik geloof dat Fred me niet helemaal vertrouwde met dat loodje en dat lijntje, maar ik wist genoeg. We gingen niet meer verleggen, dan maar NIET droogvallen. Moe, naar bed, en over een uur of 2 zou ik wel checken aan dek hoe het schip erbij lag!

Zo gezegd, zo gedaan. Met de wekker stand-by en het sterke gesuis en geklots van de ebstroom en de Zuidelijke wind (3bft) als nachtconcert in de oren, begon de nacht onrustig maar optimistisch. Pas toen de "Windhondt" op een oor zakte beseften we dat we werkelijk de klos waren: we lagen exact op de rand van het "plateau" waar Fred op doelde. Ik wist door de peiling dat er ca 40 cm diepteverschil was rondom, dus gevaarlijk was er niks. Maar oncomfortabel des te meer! Les geleerd: de navigatie instrumenten hadden domweg weer aangezet moeten worden tot de nieuwe plek was bepaald.

Oh well ... de zonsopgang om 04:00 was adembenemend, om 06:00 was het leed grotendeels geleden en om 08:00 dreef bijna iedereen om ons heen ook weer.

Zondag bleef de wind zuidelijk, het bleef motoren tot we de Boontje indraaiden. Halleluia, motor uit en op naar de sluizen. De lieve mensen van de "Ketch Laif" zeilden terug naar Workum; onze zwager Jaap stapte af in de sluizen, en Janneke en ik zeilden door tot Stavoren. Daar vonden we dat we lang genoeg hadden gevaren en we doken de veerhaven in. Maandag retour Enkhuzen. En vandaag, vrijdag de 20^e, is de start van de grote Waddentocht over het Oostelijke en Duitse Wad. Heerlijk om nu zowel de best-case als een behoorlijk worst-case oefening in mijn vingers te hebben.

Veel dank aan Fred, Janet, Jeroen en Hilda, voor hun gastvrijheid, vrolijke tips en leedvermaak, en wijze lessen. Veel geleerd, en veel genoten!

Rondje Den Helder – Vlieland 31/8 – 2/9

Het rondje Den Helder via het Molengat en de Eierlandse Gronden naar Vlieland. Op 31 augustus waren we van plan wederom een poging te wagen om het rondje te varen. Er waren 2 aanmeldingen, de “Big Wish2”, fam. Scholman, en de “Indalo”, fam. Kaat.

Het leek van tevoren dat we de juiste wind zouden krijgen, 3-4 Bft WZW, dus we waren vol goede moed. Helaas werd het 0-1 Bft., eerst west en op zaterdag noord. Niet te geloven, maar waar. Het vooruitzicht was alles op de motor en dat was niet de bedoeling. Na overleg hebben we besloten het niet door te laten gaan.

Onze boot, de “Indalo”, ligt in de zomer in Harlingen en daar vonden dit weekend de Visserijdagen plaats. Omdat er geen wind was, zijn we op zaterdagavond uitgevaren tot net naast de havenmonding en hadden daar een fantastisch uitzicht op het afsluitende vuurwerk. We hebben er toch nog één nachtje plezier van gehad dat er geen wind stond.

Uiteraard zetten we voor 2019 weer 2 opties op de evenementenkalender en gaan uit van goede wind en veel deelnemers.

Groeten,
Sander Kaat

Garnalentocht 6-9/9

Ook dit jaar hebben wij, de "WALVIS" met bemanning, weer vol goede moed de thuishaven Hellevoetsluis verlaten om deel te nemen aan de WCN Garnalentocht. Vorig jaar waren de weersomstandigheden prachtig tijdens de tocht en gelet op de geweldige zomer van dit jaar hoopten wij dat het ook nu weer het geval zou zijn. Bovendien waren er dit jaar in ieder geval nog twee andere aanmeldingen, zodat we weer wat meer van een clubevenement konden spreken. Omdat wij inmiddels in de omstandigheden zijn, dat aanwezigheid op werk geen rol meer speelt, hadden we besloten al wat eerder op pad te gaan en wat over de prachtige Zeeuwse stromen te kruisen.

Zo gezegd zo gedaan en 's woensdags zijn we onder redelijk mooie omstandigheden vertrokken om binnendoor via Haringvliet, Hollands Diep, Volkerak en Krammer in de buurt van de Oosterschelde te raken.

De zwakke wind nam helaas rond de middag nog meer af, zodat we op de Krammer toch ook een stuk op de motor moesten varen, en hier werden wij dan ook direct weer geconfronteerd met de verbeterde waterkwaliteit. Het Fonteinkruid groeit daar namelijk in sommige stukken ook welig en op zeker moment vielen zowel het toerental van de motor als de vaart door het water abrupt terug. Dit ten gevolge van een grote dot wier in de schroef.

We kwamen weer vrij door direct hard achteruit te slaan. Deze manoeuvre moesten we iets later nog twee maal herhalen, ook hier lukte het om zo weer vrij te komen.

Gelukkig waren deze problemen voorbij na het passeren van de Krammersluizen waar we op het zilte sop verder konden. De wind was ook weer wat teruggekomen en we konden rustig doorzeilen naar "Stalland" waar we afmeerden bij de WSV St. Annaland, die daar inmiddels een heel mooie faciliteit heeft.

Vlak bij de ligplaats die we kregen toegewezen zagen we ook de "HORUS" van Emiel en Lennie liggen en nog enkele Westerly's, zodat dit haast al een meeting leek. Helaas kregen we ook bericht dat een van de deelnemers niet mee kon, zodat het aantal deelnemende boten aan de Garnalentocht tot twee gereduceerd werd.

De weersverwachting die we kregen voor de komende dagen was helaas niet wat we eerst gehoopt hadden. Weliswaar zou het droog blijven en zelfs zonnig maar de wind aan de kust en op zee zou de komende dagen toenemen naar 6 – 7 Beaufort,

wat op zee toch wel wat teveel van het goede is. Meer binnen zou het nog een goede 5 blijven, maar dat is met een Westerly prima te doen op de Oosterschelde. We hebben dus overleg gevoerd met de Cor en Lia van de "DIONYSA", de andere deelnemer aan de tocht, en afgesproken over te gaan op plan B, wat inhield dat we op de Zeeuwse stromen zouden blijven en de Garnalentocht na kruisen over de Oosterschelde op vrijdag in Yerseke te laten samenkomen.

Daar het donderdag weer prima zeilweer was, besloten wij die dag al naar Yerseke te gaan en daar een dag over te liggen en het plaatsje weer eens te bekijken, het was tenslotte al jaren geleden dat wij er geweest waren.

Het werd mooie zeildag, waarin we vanaf Stalland eerst naar de Zeelandbrug zijn gezeild in een stevige noordwester. Hierbij bleek het reven van een Kits door gewoon het grootzeil weg te laten weer heel effectief. Vervolgens zeilden we een lekkere ruime en behoorlijk rustigere ruimwindse koers langs Noord- en Zuid Beveland naar Yerseke en kwamen we daar tegen de avond aan. De havenmeester was al naar huis, maar na een telefoontje wees hij zo een prima ligplaats aan.

De vrijdag hebben we het stadje met de oesterputten, insteekhaventjes en het oude centrum verkend en een reservering gemaakt voor de gezamenlijke "Garnalen maaltijd" in Café-Restaurant "De Schelde".

Aan het eind van de middag arriveerde de "DIONYSA" en deze kon aan de steiger naast ons afmeren. Tegen de avond arriveerden ook Lennie en Emiel, die met de

Westerly Club Nederland

auto gekomen waren en 's avonds na de "Garnalen maaltijd" naar de "HORUS" in Stalland zouden gaan.

Na eerst gezellig aan boord van de "DIONYSA" te hebben bijgepraat en enkele versnaperingen te hebben genuttigd, zijn we met zijn allen naar Café-Restaurant "De Schelde" gewandeld.

In dit -misschien wat gedateerde maar wel sfeervolle- etablissement zijn we gestart met een garnalenvoorafje in diverse vormen, gevolgd door een uitstekende "eenvoudige doch voedzame maaltijd" van diverse voortbrengselen van de zee.

Dit alles begeleid door bij onze leeftijd horende muziek en uiteraard met een gezellig babbel.

Het samenzijn daar heeft dan ook geruime tijd in beslag genomen zonder dat we er erg in hadden. Het Restaurant was toen we vertrokken dan ook al lang verlaten door andere gasten en alleen aan de bar in het Café deel zaten nog enkele lokale (oud) vissers.

Zaterdagochtend hebben we lekker uitgeslapen en na ontbijt en een gezamenlijke koffie zijn we na de "DIONYSA" met een gunstig tij aan het eind van de ochtend vertrokken.

Met een mooie Zuidwest 4 en een lekker zonnetje zijn we vanaf Yerseke via het Brabants water de Oosterschelde afgezeild naar de Krammersluis. Vandaar hebben we eerst nog een stukje gezeild richting de Volkerak, maar zoals wel vaker deze zomer liet de wind het aan het eind van de middag helemaal afweten, zodat we op de motor naar de Volkeraksluis zijn gevaren en daar hebben afgemeerd voor de nacht.

Zondag was het weer prachtig zonnig zeilweer en Hellevoetsluis was met een lekkere Zuidwesten wind goed bezeild.

Ondanks het gegeven dat we ditmaal door de weersomstandigheden niet naar Blankenbergen hebben kunnen zeilen, kunnen we toch terugkijken op een heel gezellige en wat zeilen betreft toch geslaagde WCN Garnalentocht 2018

Willem Doelman
Westerly Renown "WALVIS"

Familietocht 28/7 – 19/8

Zomertocht 2018 Bestemming "Honfleur"

De aftrap vond dit jaar plaats in Middelburg op 28 juli.

Door omstandigheden konden de "Vive" en de "Flying Lady M" niet mee. Ook waren er geen nieuwe aanmeldingen (jullie weten niet wat je gemist hebt).

De gehele groep bestond dit jaar uit de "Walvis" met als bemanning Pietske en Willem Doelman, en de "Big Wish2" met als bemanning Theo, Corrie en Terry Scholman.

De eerste etappe ging naar Breskens, een niet al te grote afstand, maar helaas wel wat veel wind op het laatste stuk. Omdat beide boten al verschillende jaren aan de zomertocht meedoen, zijn de havens tot Duinkerken al verschillende malen aangedaan.

Besloten is daarom op de eerste dagen wat grotere etappes te af te leggen, zodat in de "nieuwe" havens meer tijd beschikbaar was. De wind werkte echter niet mee. In plaats van Breskens tot Duinkerken te varen werd het toch Oostende. Vanaf dat moment was het afgelopen met de harde wind en hadden we eerder een gebrek aan wind.

Westerly Club Nederland

Vanaf Oostende werd het met één overnachting Duinkerken en daarna Boulogne. Voor ons gevoel begon de vakantie daar echt. Het was al jaren geleden dat Boulogne was aangedaan. De volgende haven was Dieppe, een leuk stadje, wel met grindstrand en regen, dat was wel weer jammer.

De tocht werd vervolgd naar Fecamp en vervolgens naar onze eind bestemming Honfleur.

Op de dag van aankomst eerst het stadje even oppervlakkig bekeken. In de avond werden er in het centrum allerlei voorstellingen gegeven, muziek, cabaret en toneel. Leuk om te zien.

De volgende dag was een rustdag. Gezamenlijk hebben we genoten van het uitzicht in het reuzenrad en hebben we ons laten rijden in een toeristentreintje. Dit voerde ons naar de top van de klif, alwaar een mooi kerkje met allerlei bootschilderijen te bekijken was, en ook een Maria kapel. Mooi uitzicht. De rest van de dag hebben we gebruikt voor een uitgebreid bezoek aan de stad. Een centrum met veel kleinen straatjes, kunstgaleries en natuurlijk restaurantjes. Door het langdurige mooie weer hadden we gelukkig geen last van muggen, waar we voor gewaarschuwd waren.

Door de beperkte openingstijden van de brug zijn we net buiten de stad blijven liggen. Daar was een prima passantensteiger. Een gouden greep, bleek later. Binnen 5 minuten van het centrum en het sanitair, en veel rustiger dan binnen in de stad.

Toen moest er toch weer met de terugreis begonnen worden. Eerst weer naar Fecamp, waar we opnieuw een dag extra zijn gebleven, zodat we ruimschoots tijd hadden om alle bezienswaardigheden te bekijken. In Valerie kennis gemaakt met een Engels echtpaar met een Westerly Consort. Helaas wilden ze geen lid worden. Wel kenden ze Tjerk en Gerard van vergaderingen van onze Engelse vrienden.

Vervolgens weer naar Dieppe, nu gelukkig met mooi weer naar Treport, een stadje waar je maar kort de haven in en uit kan, omdat het bij eb vrijwel droogvalt.

Op loopafstand het stadje Marie Sur Bain met leuke kleurrijke huizen langs de kade. Echt iets heel anders dan alle flatgebouwen die langs de Belgische kust zo normaal zijn.

De laatste dagen werden gebruikt om via Boulogne, Duinkerken en Nieuwpoort weer naar Blankenbergen te varen. In deze laatste plaats zijn we weer één extra dag overgebleven om de souvenirs voor het thuisfront te kopen.

Op de laatste avond zijn we gezamenlijk uit eten geweest en daarbij is Willem bedankt voor de wederom “vlekkeloze” organisatie. De volgende dag zou de “Walvis” rond 9 uur vertrekken naar haar thuishaven, de “Big Wish2” was al om 4.30 uur vertrokken naar Scheveningen.

Daar konden we genieten van een mooie vuurwerkshow als spetterend afscheid van de vakantie.

De volgende dag naar IJmuiden, boot opruimen en inpakken en dat was het dan weer.

Wellicht vraag u zich af waarom er zo weinig geschreven is over het weer en de afstanden?

Over het weer was weinig te vertellen. Zoals overal in Europa was het warm en zonnig.

De afstanden (en andere vaargegevens) kunt u lezen in het logboek van onze “captain” Willem Doelman

Het was een heerlijke vakantie en we kunnen deelname aan de zomertocht van harte aanbevelen (zonder weergarantie uiteraard).

Met Westerly groeten van: Theo, Terry, Corrie, Pietske en Willem.

Voorntjestocht 15-16 september

Geachte lezer(es), hier een kort verslag van de Voorntjestocht in Hindeloopen, 15 september 2018.

Voor de 3^e keer werd er in Noord weer de Voorntjestocht in Hindeloopen gehouden met nog steeds als doel de leden bij elkaar te houden, een (bijna) afsluiting van alweer een mooi zeilseizoen, en gewoon een avond gezellig ouwehoeren met elkaar. Nu dat laatste is zeker wel gelukt met 6 schepen en een automobilist. De volgende schepen waren aanwezig:

De fam. Oolbekkink met de "Viva la Vida", de fam. van de Horst met de "Branwen Ferch Llyr", de fam. Kaat met de "Indalo", de fam. Bock met de "lenke", onze trouwe donateur de fam. Pasmaan met de Friendship 25 "Lucky" en tot slot de fam. Scholman met de "Big Wish2". De fam. Prins is wegens problemen met hun scheepsmotor met, geloof ik, een Citroën CX gekomen en helaas moest de fam. Pont wegens gezondheidsproblemen op het laatste moment afzeggen.

Omdat ik wegens gevorderde leeftijd toestemming heb gekregen om een dag in de week minder te gaan werken, ben ik op vrijdagmiddag al vanuit mijn thuishaven Lelystad Haven naar Hindeloopen gevaren en vertrok vol goede moed om 14:15 uur, zodat ik nog voor donker in Hindeloopen zou zijn. Het stukje naar en door de sluis doe ik normaal binnen een uur, maar toen ik aan kwam varen, lagen er al drie jachten te wachten. Ik ging ervanuit dat we vlug geschut zouden worden, maar helaas, drie schuttingen later lagen we met inmiddels 7 schepen te wachten.

Toen toch maar eens opgeroepen naar de Houtribsluis wat de reden was dat we niet met de vorige schuttingen mee mochten, terwijl er volgens mij plaats genoeg was in de sluis. Ik kreeg toen het antwoord dat ze het in de gaten zouden houden en ja hoor, de volgende schutting konden we opeens allemaal mee. Ik zit nu nog wel met de vraag, hoe je als sluiswachter zoveel boten kan vergeten. Na een prachtige tocht met bijna de hele weg halve wind kracht 5 uiteraard in het donker voor Hindeloopen aangekomen. Nu is in het donker varen toch al niet mijn sterkste kant (weet eigenlijk geen eens wat dan wel mijn sterkste kant is) en blijft het binnen varen van een smalle vrij onbekende haveningang in het donker met aan bak- en stuurboord basaltblokken toch wel een rotklus. Maar er zal wel een engeltje op mijn giek gezeten hebben, want alles is goed gegaan. Er waren afspraken gemaakt met de havenmeester over ligplaatsen, die gereserveerd zouden zijn. Alleen bleek die havenmeester plotseling vertrokken te zijn naar een andere jachthaven, zonder één en ander over te dragen, dus toen ik 's middags opbelde om de boxnummers te vragen, wisten ze daar van niets. Uiteindelijk is alles toch nog goed gekomen,

alleen is het vinden van een boxnummer in het donker onbegonnen werk, dus heb ik maar een ligplaats ingenomen op een lange steiger, die helemaal vrij was. Toen om 9 uur mijn box opgezocht en bleek de "Branwen" er ook al te liggen, maar daar zat alles zat nog potdicht, dus maar niet aangeklopt om te vertellen dat ik er ook al was. Toen eerst maar boodschappen gedaan en wat gehaald voor de welkomstborrel en een beetje door het dorp of stad gelopen, waar bleek dat ook daar alweer 2 winkeliers er mee opgehouden waren. En dat we daar dus alleen nog maar de Spar hebben voor brood, vlees en kruidenierswaren. Wel jammer, want ik vind het zelf altijd wel leuk om alles in verschillende speciaalzaken te kopen.

Rond 15:30 uur waren alle schepen binnen, dus met zijn allen alles maar klaar gezet op het achter de steiger gelegen grasveld. Gezien het mooie weer en de daarbij behorende temperaturen hebben we besloten om te gaan bbq-en, wat -op een kleine ontploffing van het camping gasflesje van mijn gas bbq'tje na- goed is verlopen. Maar dat kwam mede omdat Sander nog net op tijd zag dat die bbq op een andere plaats vlammen vertoonde dan waar die voor ontwikkeld is en ik hem nog net weg kon schoppen zodat hij uit de buurt van de mensen kwam. Jammer genoeg werd het, toen het donker werd, gelijk ook een

heel stuk kouder, waardoor iedereen rond 21:00 uur weer richting zijn eigen boot vertrok. Al met al vond ik het een geslaagde middag en avond en wil hierbij alle leden die aanwezig waren en mede daarom hebben meegewerkt aan een leuk evenement hartelijk bedanken. De volgende dag om 9 uur op de "Ienke" met zijn allen een kop koffie gedronken met een door Ineke van de "Indalo" gebakken cake erbij en toen weer richting thuishaven. Alleen in het begin wat lichte regen gehad en verder tot de hoogte van de Trintelhaven lekker kunnen zeilen, maar het laatste stukje van 5 mijl toch maar op de motor gedaan om op tijd thuis in Lopik te zijn. Nogmaals, een heel leuk weekend gehad, al was het wel jammer dat er zo'n kleine opkomst was. Het moet toch mogelijke zijn om met zoveel leden in Noord een groter aantal schepen en leden bij elkaar te krijgen? Wie heeft er voor de Evenementencommissie de gouden tip om voor volgende evenementen meer schepen bij elkaar te krijgen?

Groeten en voor alle leden een prettige en warme winter toegewenst.

Theo en Corry Scholman a/b "Big Wish2"

Over schippers en scheepsnamen

op initiatief van Tjerk Tjeerde

Een interview met Arie Struijk van de Westerly Pageant "Destination"

1. Wanneer ging water een rol spelen in je leven?

Water heb ik altijd fijn gevonden; ik ben zelf geboren in Eindhoven, vlak bij het Beatrix kanaal.

Een kennis van mijn vader woonde in een woonboot en ik vond het altijd al leuk en fijn om daar heen te gaan: lekker op de rand zitten van de boot en dan naar de weerspiegeling van het

water kijken. Een paar jaar later werd ik zo verliefd op het water en de boten in de haven van het Beatrix kanaal, dat ik mijn eerste roeibootje kocht van twee meter lang en één vijftig breed. Daar ging ik dan het hele kanaal mee af, toen ik ongeveer acht jaar oud was.

2. Hoe is het zeilen in je leven gekomen?

Nadat ik mijn roeibootje gekocht had, vond ik het zo fijn op het water dat ik iets groters wou en toen heb ik mijn eerste zeilboot gekocht, genaamd

"Pamela".

De boot was 5 m lang en 2 m breed. Het was een kleine kajuitzeilboot, die verwaarloosd was.

Ik ben toen begonnen met het opknappenwerk. Anderhalf jaar verder was hij dan eindelijk klaar en kon ik gaan zeilen. De boot heb ik nu al gauw vier jaar en is nog steeds in mijn bezit.

Drie jaar geleden ben ik gaan zoeken naar wat groters. Totdat ik een jaar verder was en mijn droomboot toch echt dichterbij kwam.

3. Wanneer kwam het 'grote werk' in zicht?

Toen ik de boot bijna in mijn bezit had, wou de eigenaar de boot naar de sloop brengen en zijn er twee scheuren in gekomen. Toen zijn we eindelijk overeen gekomen met de prijs. Toen ik vijftien was, had ik hem toch echt in mijn bezit: de zwaar verwaarloosde Westerly

Pageant P152. Ik ben nu de tweede eigenaar en heb in de tussentijd een hele hoop gedaan. De motor was weg, de kussens waren niet meer te redden. Hij stond vol met water en zat vol met schimmel. De elektra was niet meer goed en alles was verroest. Hij zat vol

met lekkages, de raamlijsten waren verweerd en de ramen zelf waren ook

niet veel meer.

Ik heb hem opgehaald en ben begonnen aan de restauratie. Ik ben nu een heel stuk verder en ben zo goed als klaar. Hij word aankomende zomer gedoopt met de nieuwe naam. Ik vind de Westerly Pageant mijn droomboot omdat hij niet groot is, maar ook weer niet te klei.. De indeling is compact, maar toch weer ruim en met mooie lijnen. De restauratie heeft ongeveer drie jaar geduurd

De hamvraag komt nu:

4. Hoe komt iemand op het idee zijn Westerly "Destination" te noemen?

Ik zag op tv een serie over een boot, die gezonken was. De boot heette "Destination". Toen ben ik gaan opzoeken, wat het betekent en ik kwam erachter, dat het "bestemming" was in het Nederlands.

Dat vond ik wel een mooie naam voor de boot, want ik zoek vaak een bestemming, waar ik dan heen zal willen gaan. Daardoor vind ik het iets hebben.

5. Bemanning en tochten: toekomstplannen?

Mijn bemanning bestaat uit een hele goede vriend van mij, genaamd Dennis. De boot is –sinds dat hij van mij is- nog niet in het water geweest. Hij wordt

deze zomer gedoopt met de nieuwe naam, en ik hoop dat ik er veel ervaring mee op kan doen en hele mooie tochten zal kunnen gaan maken.

Celebrating 50th Anniversary of the Centaur

Van: hillary [<mailto:zen71001@zen.co.uk>]

Aan: Secretariaat@Westerlyclub.nl

Onderwerp: An invitation to a Rally to Celebrate the 50th Anniversary of the Westerly Centaur

Hello, dear Secretary,

I am sorry for writing in English. I wanted to let your association members know about a Rally happening next year that is just for Westerly Centaurs. It's the 50th anniversary of the launch of the first Westerly Centaur in 2019 and we are going to have a party to celebrate the Centaurs 50th birthday.

It will be held on the 6th and 7th of July 2019 at Bembridge Harbour on the Isle of Wight. I am told the marina will hold 200 Westerly Centaurs and that's my target. We are going to fill Bembridge harbour with Westerly Centaurs. There will be races, barbecues, pontoon-parties, country walks, eating out, and lots of other things to do.

It could well be the biggest Westerly Owners rally ever held. That's our aim. 2444 Centaurs were made - So 10% is around 200 of the Westerly Centaurs that were built.

If any club members would like to sail their Centaur across the Channel and take part you will be very welcome. The Solent is full of Yachts, there are lots of Marina's and beautiful places to see and explore and the water between the Isle of Wight and the mainland is very sheltered.

If you take part, send me an email to register your interest. I will need your name, your boats name and an email address. There is no charge for the rally except for the marina fees which will be around 60 Euro's for two nights.

The Rally will be held under Westerly Owners Association Rules which can be found on the UK Westerly Owners website.

Very best wishes,

Hillary (zen71001@zen.co.uk)

Afsluitdijk Wadden Center

Op 22 maart 2018 is ten oosten van de sluis van Kornwerderzand het Afsluitdijk Wadden Center (AWC) geopend. Met Pinksteren paste het in ons vaarschema en zijn we gaan verkennen.

Een leeg minihaventje van 4 boxen van 14 meter heet ons welkom. Netjes met bescherming voor (zuid)westen wind, ware het niet dat het vandaag 5 Bft oost is. Lijntje om de paal en rustig afzakken naar de steiger. Diepte blijkt 1,30 m te zijn. Aan de buitenkant van de kade met damwanden is het 2,50 m. Bij binnenkomst in het prachtige

gebouw heb je gratis wifi en download je de 2discover app. De alleraardigste dame neemt de digibeten bij de hand. Die app geef je toestemming voor je camera en vervolgens loop je het bezoekerscentrum in. Een verdieping hoger in de gang loopt iedereen te luisteren met mobiel aan het oor. Overal hangen QR-codes bij objecten. Richt je mobiel erop, die neemt zelf een foto en je krijgt de bijbehorende info. Ook gemakkelijk voor iedereen die de puberleeftijd voorbij is. Je hebt prachtig uitzicht over de wadden en het IJsselmeer door de honingraat vormige ramen. In de grote hal word je verrast door een breed scala aan infostations over de

Westerly Club Nederland

Afsluitdijk, de Wadden, stormvloed en alle biologie. De grootste verrassing is het plan voor een vismigratierivier zodat vissoorten (met migratieachtergrond) door de dijk kunnen en 2 weken tijd hebben om te schakelen naar zoet water. Zet vooral de VR-bril op. Kijk tijdens de film overal om je heen (ook achter, boven en onder). Je hebt beeld alsof je er zelf echt bent. Dit is de bioscoop

van de toekomst! 360 graden in 3 dimensies. De echte diehards lunchen of dineren ook nog. Ons drijvende hotel heeft alles dus wij dalen weer af tot IJsselmeer zomerpeil. (<https://afsluitdijkwaddencentre.nl/>)

Later zijn we een toneelstuk in de sluis van Makkum waar gek genoeg *wij* voor moeten betalen, terwijl er heel wat publiek de kolk in staart. Ik tip de sluiswachter dat wij volgende keer theatergeld uitbetaald willen krijgen opdat we dan vaker langskomen. Er ontstaat een sluisstoneelstuk in mijn hoofd met thema 'de dreigende huwelijks crisis die toch goed afliep'. Een

klucht in 1 deel die precies 1 schutting duurt. Een combinatie van elementen die we in verschillende sluisen gezien en gehoord hebben. U herkent ze vast wel.

Sluis Trolhattan, Zweden: Het zeiljachtje glijdt de sluis in. Fenders aan beide zijden. Er is niets aan de hand. Mooi langs de kant en rustig aan. Zij staat op de punt met een landvast, hij kijkt schichtig naar voren en opzij om de afstand tot voorliggend schip en de sluiswand in te schatten. Hij brengt het schip tot stilstand,

legt het achterste landvast om de bolder en trekt in de stress net iets te hard aan. Zij mist de bolder, omdat de punt nu te ver van de kant ligt. Hij legt zijn lijn vast op de kikker en gaat haar helpen (de schat). Terwijl ze op het voordek staan te mopperen op elkaar (wat deed je nou?), is de sluis dicht gegaan en zakt het water. Een aardig Nederlands stel op motorvakantie in Zweden voorkomt dat het schip op 10 meter hoogte blijft hangen of dat de kikkers uit het dek gaan en het schip een duik neemt. Een sprintje over het dek is net genoeg om de knoop op tijd los te gooien. Pff huwelijk gered!

Sluis Greetsiel, Duitsland: Een met goud belegd motorschip voor ons in de sluis trekt de aandacht. De schipper legt het landvast even vast en kletst te opzichtig met de veel jongere blondine op het voordek (Zien jullie mij, mannen?). Het dalende water zet de lijn snaarstrak en het besef komt pas als het schip scheef hangt. Niet meer los te krijgen, maar een zakmes biedt uitkomst. De knallende lijn raakt de schipper op het voorhoofd. Het motorjacht wiebelt enige tijd na. De blondine maakt zich zorgen om de onzichtbare wond. Pff, relatie houdt stand. Af te meten aan hoe hij de reacties van andere schippers peilt, is zijn ego meer gekwetst dan zijn hoofd (ja hoor, we hebben je gezien, hahaha).

Uit diverse Nederlandse sluizen verzameld: Niet zo strak trekken! De motor staat in de achteruit! Gooi de lijn er nou om! Je stuurt van de wand af! Doe het de volgende keer zelf, als je het beter weet! Als je op de punt staat, kun je toch nooit bij de kant! Ja, jij staat lekker makkelijk achter het roer! Hou af, hou af! Ik ga nooit meer mee! Gelukkig moet elk stel ook weer naar huis en het schip ook. Veroordeeld tot het zelfde kunststof omhulsel komt het na de sluis toch meestal weer goed. Water dat niet van hoogte verandert geeft rust. De langzame rompsnelheid geeft tijd. Wellicht dat over een wijntje het sluisritueel nog eens besproken wordt. Maar helaas, mijn 1 acter heeft niet zoveel tijd. Hoewel? Misschien moet het een geluidloos gebarentaal theaterstuk worden. Geen geschreeuw over het dek. Voor 'lijn vast' en 'lijn los' heb ik op een charter al eens de handgebaren gezien. De rest van de gebaren verzinnen we er gewoon bij, ons publiek in verbazing achter latend waar dat *gesprek* nou weer over ging. Oh ja, en dan nog; wie heeft dat trouwens bedacht met die sluizen? Gewoon open zetten en de vaten laten communiceren. Probleem opgelost door de natuurkundeleraar, hahaha. (FN2018)

Oproep van de evenementen commissie van de WCN

Halverwege november houdt de commissie de jaarlijkse vergadering voor de planning van eventuele evenementen in 2019. Wanneer er leden zijn met ideeën voor evenementen in 2019, dan horen we dat graag. We kunnen dan kijken of het eventueel wordt opgenomen in het programma voor het komende jaar. Dus laat het weten voor 5 november 2018. Liefst per mail: skaat@zonnet.nl

Even voor de duidelijkheid, leden met een idee, kunnen dit inbrengen en de evenementen commissie werkt het (indien nodig) verder uit, dus geen verplichtingen. Een lid met een idee hoeft geen lid van de evenementen commissie te zijn.

Verder is de evenementen commissie nog steeds op zoek naar leden die de commissie willen versterken voor de activiteiten van Zuid. Tot nu toe moet Willem Doelman het in z'n eentje rooien, gelukkig zijn er wel mensen die een handje willen helpen. Het kost niet veel tijd, 1 keer per jaar een Skype vergadering vanuit je huis. Het is wel zo dat wanneer je de "trekker" van een activiteit bent, je daarvoor wel beschikbaar moet zijn. Uiteraard kun je hierbij ondersteuning krijgen van leden die mee doen aan deze activiteit. Het zou wel fijn zijn als je kennis hebt van de zuidelijke vaarwateren.

Groeten,
Sander Kaat
skaat@zonnet.nl

Westerly Club Nederland Colofon

Bestuur

Auke Bos	voorzitter	06-21822995
Annelies van Leeuwen	secretaris	06-36054328
vacature	penningmeester	
Cees Tanis		0113-211148
Niek Buizer		033-4721062

Adres secretariaat:

Annelies van Leeuwen	06-36054328
Monnikensteeg 1-68	as211151@xs4all.nl
6823 AA BT Arnhem	

Evenementencommissie:

Sander Kaat	06-22274293	Willem Doelman	0181-314058
Theo Scholman	030-6300610	vacature	
Ben Prins	030 2202575	vacature	

Technische commissie:

vacature	vacature
----------	----------

Websites:

Westerly Club Nederland (en bibliotheek)	www.westerlyclub.nl
Westerly Owners Association	www.westerly-owners.co.uk

Redactiecommissie: Gerard Versluis

Eindredactie:	Tjerk Tjeerde	06-46051889
redactie-adres:	Togostraat 46	015-2614075
	2622 EW Delft	tjeerde@hetnet.nl

Contributie:

Voor leden die betalen per automatische incasso: € 40,- per jaar.

Betaalt men op andere wijze: € 42,-. Inschrijfgeld € 15

Donateurs betalen minimaal € 15,- p.j. De contributie wordt geïnd in april.

ABN AMRO rekeningnummer: NL66 ABNA 0493 9393 77 t.n.v. Westerly Club Nederland

Clubvaantjes: De prijs van de WCN-clubvaantjes is € 10,-. Verkrijgbaar via het secretariaat.

De Westerly Club Nederland aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid verband houdende met de inhoud van dit Magazine. Voor de volledige tekst van de disclaimer kunt u terecht bij secretariaat en/of website.

Westerly Pageant "Destination" van Arie Struijk